

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Reacties

Teleurstellend?

Reactie op

Redactioneel, nummer 2006-4,
285-286

MARK KINET

Het verwonderde mij niet weinig in uw Redactioneel te lezen dat Mary Hoxe 'niet mals' zou zijn voor mijn boek. Om deze uitspraak te staven licht u één (halve) zin uit zijn context: '[...] toch stelt het teleur, want het maakt niet waar wat het belooft.' Ik citeer enkele uitspraken van collega Hoxe die de werkelijke teneur van de recensie illustreren: 'In zijn taalgebruik richt Kinet zich op een zo breed mogelijk publiek. Hij slaagt er door zijn persoonlijke, essayistische wijze van schrijven in om de complexiteit van de materie in soms bedrieglijke eenvoud neer te zetten. [...] Kernachtig en beeldend bespreekt hij de aandacht voor de preoedipale moeder-kindrelatie en voor psychopathologie die in de eerste levensfase haar wortels vindt.' Het begin van de door u geciteerde zin luidt overigens als volgt: 'Een boeiend boek met interessante beschouwingen.' Als dit een 'niet malse' recensie zou zijn, vraag ik me af of een positieve recensie dan behoort te bulken van de ronkende superlatieven? Ten slotte en ten gronde: misschien is de ondertitel *Klinisch-psychotherapeutisch perspectief* inderdaad ongelukkig gekozen. Zoals in het Woord vooraf wordt verduidelijkt wenst de reeks *Psychoanalytisch Actueel* zich te onderscheiden van eerder wijsgerig-antropologische en/of academisch-wetenschappelijke reeksen.

Ook is *Freud & Co in de psychiatrie* niet geschreven vanuit het perspectief en de praktijk van de klassieke kuur, maar vanuit het perspectief en de praktijk van de klinische psychotherapie. Het bespreekt de onderlinge en evoluerende verhoudingen tussen en binnen de psychiatrie en de psychoanalyse en het behelst in menig opzicht een poging tot integratie.

Het is níét bedoeld als leerboek voor klinisch psychotherapeuten, hoewel uiteraard gehoopt wordt dat het ook door deze lezersgroep te smaken valt.

Reactie van Frans Schalkwijk

Collega Kinet roept mij terecht ter verantwoording voor mijn redactioneel. Ik heb de zin waarover hij struikelt inderdaad te veel uit de context geciteerd. Mary Hoxe, de schrijfster van de recensie, laat mij weten dat zij inderdaad heeft genoten van het boek, dat zij de schrijfstijl prachtig vindt en de inhoud interessant. Maar zij was ook teleurgesteld, omdat de auteur niet waar maakt wat hij in de inleiding belooft. De verhouding tussen beide aspecten schat zij op vijfenzeventig procent tegen vijftwintig procent. Door alleen haar teleurstelling te noemen, heb ik inderdaad de bespreking van het boek tekortgedaan. Daarvoor wil ik collega Kinet mijn excuses aanbieden. De achtergrond van mijn faux pas is dat de redactie verslaggevers en recensenten uitdaagt in hun bijdragen met eigen meningen en kritiek te komen. Alleen de inhoud van een studiedag of boek weergeven, vinden we weinig uitdagend. Dit probeerde ik weer te geven in de alinea waarin de gewraakte zin voorkomt. Als ervaringsdeskundige kan ik aan die opdracht nu toevoegen: 'Maar zorg dat u dat zorgvuldig doet.'